

MODUL 1: Společné znaky - Co je vlastně evropské na Evropě ?

Žijeme v Evropě a každý den hovoříme o Evropské unii. Co je však vlastně na unii evropského? Co nás odlišuje od ostatního světa? Existují tyto rozdíly vůbec ještě v době globalizace, internetu a MTV – nebo je to jen jakási kavárenská idyla pro slušníky starších ročníků, kteří rádi hovoří o tom, jaké to bylo dříve?

Tímto otázkami se zabývá první modul. Co se nám na Evropě líbí, co se nám nelíbí? Existuje něco, co bychom chtěli zachovat nebo bychom se mohli sami zcela změnit, být dynamičtější jako Asiaté, modernější jako Američané, uvolněnější jako Afričané? Při těchto otázkách neexistují pojmy „dobré“ a „špatné“. Zde jde o vaše názory a myšlenky. Přes se do toho s námi!

„V Evropské unii uskutečňujeme své společné ideály: nejdůležitější je pro nás člověk. Jeho důstojnost je nedotknutelná. Jeho práva jsou nezadatelná. Ženy a muži mají stejná práva.

Usilujeme o mír a svobodu, demokracii a právní stát, o vzájemnou úctu a odpovědnost, o blahobyt a bezpečnost, toleranci a účast, o spravedlnost a solidaritu.

Způsob, jakým společně žijeme a pracujeme v Evropské unii, je jedinečný. Tato skutečnost se projevuje v demokratickém spolupůsobení členských států a evropských institucí. Evropská unie je založena na rovnoprávném a solidárním soužití. Tak umožňujeme spravedlivé vyvážení zájmů členských států.

V Evropské unii ctíme svébytnost a rozmanité tradice jejích členů. Otevřené hranice a živoucí pestrost jazyků, kultur a regionů nás obohacují. Mnohých cílů nemůžeme dosáhnout osamocně, nýbrž pouze společnými silami. Úkoly si mezi sebe dělí Evropská unie, členské státy a jejich regiony a obce.

Stojíme před velkými výzvami, které se nezastaví na hranicích jednotlivých států. Naši odpovědi je Evropská unie. Pouze společně můžeme svůj evropský společenský ideál uchovat i v budoucnu pro blaho všech občanů a občanek Evropské unie. Tento evropský model v sobě spojuje hospodářský úspěch a sociální odpovědnost. Společný trh a euro nás činí silnými. Tak můžeme rostoucí celosvětovou provázanost ekonomiky a stále větší hospodářskou soutěž na mezinárodních trzích utvářet podle svých hodnotových představ. Bohatství Evropy spočívá ve vědomostech a dovednostech jejích obyvatel; ty jsou klíčem k růstu, zaměstnanosti a sociální soudržnosti.“

Výňatek z Berlínské deklarace ze dne 25. března 2007, kterou společně podepsali: předsedkyně Evropské rady Angela Merkel, předseda Evropského parlamentu Hans-Gerd Pöttering a předseda Evropské komise Jose Manuel Durao Barroso
http://www.eu2007.de/de/News/download_docs/Maerz/0324-RAA/Czech.pdf

Berlínská deklarace hovoří o „společném evropském ideálu“. Co to dle vašeho názoru je? Které odkazy na tento ideál obsahuje výňatek z textu Berlínské deklarace? Na jakých hodnotách spočívá tento společný ideál?

Pro odpovědi na tyto otázky použijte i text evropského komisaře Vladimíra Špidly!

„Evropský sociální model spočívá na společných hodnotách, které jsou rovněž základem Evropské unie: svoboda, demokracie, rovnost a solidarita. Tyto hodnoty ovlivnily sociální systémy všech členských států. I když je forma jejich uplatňování v praxi rozdílná, mají přesto společnou charakteristiku. A sociální systémy všech členských států sledují především to, aby se příslušná vláda zasazovala o snižování chudoby a sociální izolace, aby usilovala o spravedlivější rozdělování příjmů, garantovala vysokou míru sociální jistoty a zajišťovala podporu rovných příležitostí.“

Vladimír Špidla, člen Evropské komise, odpovědný za zaměstnanost, sociální otázky a rovné příležitosti.

"Příspěvek ESF k evropskému sociálnímu modelu", projev na workshopu PSE "Financování evropského sociálního modelu" (v Evropském parlamentu), výňatek, Brusel, 9. listopadu 2006 projev č. 06/668
http://ec.europa.eu/employment_social/speeches/2006/vs_061109_de.pdf

Základní hodnoty, na nichž spočívá společný evropský ideál:

Základní hodnota	Co je jejím opakem?	Co to pro nás konkrétně znamená?

Lze tyto hodnoty označit za specificky evropské? Jak vypadají tyto hodnoty ve společnostech jiných států? Diskutujte o těchto otázkách v malých skupinách a shrňte výsledky do krátké prezentace!

Pozdravy z dovolené z nemocnice:

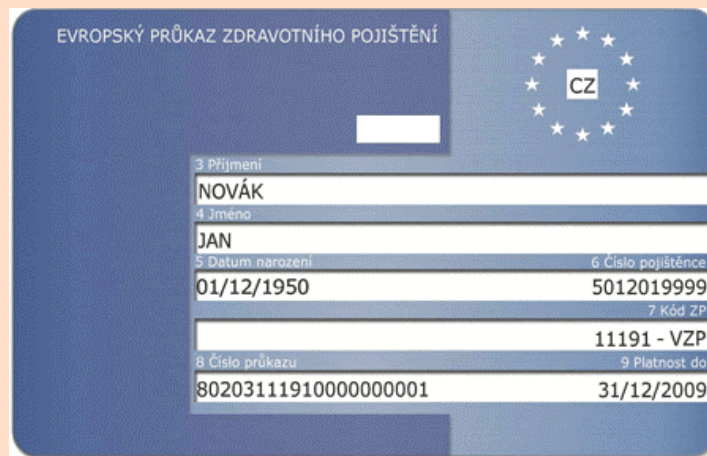
„Milá Zuzko,

*Jak už víš z mé SMS, ležím právě v nemocnici a ne na pláži na řeckém sluníčku :-)
Včera jsem totiž uklouzla u hotelového bazénu a spadla jsem tak nešťastně, že jsem si zlomila ruku!*

Mám hrozný vztek, že má dovolená je v háji. Bohudík mi však pomohl evropský průkaz zdravotního pojištění, takže mě bez problémů v nemocnici ošetřili. Zítřka mě propustí, ale s plaváním je zatím konec. Ale zato se trochu podívám po krajině.

Za 5 dnů se budu vracet. Můžeš mě prosím Tě vyzvednout na letišti? Já totiž kufry sama neunesu...

Tak brzy nashle, zdravím Tě, Marie!“

Co se mi na Evropské unii líbí a co se mi (všobec) nelíbí:
(Zakroužkujte, co se vás týká!)

Případné výhody		Případné nevýhody
Mohu jet v rámci EU kam chci a jak chci.	Volný pohyb osob	Všichni lidé zemí EU mohou jen tak přijet k nám, do naší republiky.
Nemusím už o dovolené mnit peníze a mohu tak daleko lépe porovnávat ceny.	Společná měna (momentálně ve 13 státech EU)	Tím, že máme společnou měnu, chybí pocit dovolené v cizině. Tak to pak nemusím nikam jezdit.
Budu moci (brzy) pracovat tam, kde budu chtít.	Volný pohyb osob na pracovním trhu	Lidé z ostatních zemí EU mi mohou obsadit mé pracovní místo.
Mohu si vybrat takový výrobek, který se mi líbí, bez ohledu na to kde byl vyroben.	Volný pohyb zboží na vnitřním trhu	Zahraniční výrobky poškozují domácí průmysl a tím také mě samotného.
Při cestování si nemusím dlat starosti se zdravotním pojištěním.	Evropské zdravotní pojištění	To je diktát namísto prevence a mou zdravotní pojišování to jen zatěžuje vyššími náklady.
Mám možnost poznat mnoho různých kultur a mentalit - a to mě baví.	Mnohojazyčnost	Nikdo se nemůže naučit 23 cizích jazyků. Měli bychom se sjednotit na jednom - nejlépe na naší mateřštině.
Mohu zvolit takový jaký jsem a zvolit si způsob života podle svého.	Tolerance	To považuji za ztrátu hodnot. Lidé k nemusi přece akceptovat úplně všechno.
Jediným prostřednictvím společných usnesení máme možnost utvářet společný životní prostor. To je správné a dobré i pro mě.	Evropské zákony a směrnice	Diktování z Bruselu je čím dál větší. Mám pocit, že mě to omezuje.
	(Co vás samotné ještě napadá? Doplete to a napište svůj názor!)	

asto se mluví o Evropském sociálním modelu. Co si myslíte, že by měla EU regulovat a co by naopak měla ponechat národním státům?

Téma	ANO, EU by se měla o to postarat.	NE, to se EU vůbec netýká.	Zdůvodnění:
EU by se měla postarat o to, aby víc lidí mělo práci <i>(podpora zaměstnanosti)</i>			
EU by měla zajistit, aby se životní a pracovní podmínky lidí zlepšovaly a vzájemně se tak přibližily, a aby se dalo lépe těm, kteří se tak dobře nemají, aniž by se přitom zhoršily podmínky pro ty ostatní <i>(zlepšení životních a pracovních podmínek tak, aby díky pokroku došlo k jejich vyrovnávání)</i>			
Důležité je, aby EU zajistila přiměřenou sociální ochranu, když žena otehotní anebo někdo onemocní nebo je práce neschopný <i>(přiměřená sociální ochrana)</i>			
EU by měla zajistit, aby nejrozličnější sociální skupiny ve společnosti, například zaměstnavatelé a zaměstnanci spolu jednali a aby respektovali názor protistrany <i>(sociální dialog)</i>			
Prostřednictvím Evropské unie je třeba zajistit, aby více lidí mělo práci a aby se využívali pracovní potenciál žen <i>(rozvoj pracovního potenciálu s cílem trvalého vysokého stupně zaměstnanosti)</i>			
Některá pracovní místa jsou zdraví nebezpečná nebo mohou být příčinou onemocnění. Důležitým úkolem EU je sledovat, aby pracovní podmínky byly vhodné a aby se hledělo na ochranu zdraví a bezpečnost při práci <i>(zlepšení pracovního prostředí za účelem ochrany zdraví a bezpečnosti zaměstnanců)</i>			
EU má dbát na to, aby byly pracovní podmínky v pořádku, protože pracovní síly jsou především lidé <i>(podmínky při práci)</i>			
Zaměstnaní lidé by měli být prostřednictvím EU chráněni v případě sociálního vykořisťování. Lidem, kteří o práci přijdou nebo z jiných důvodů nemohou pracovat, musí EU pomoci <i>(sociální jistota a sociální ochrana zaměstnanců)</i>			
Když dá někdo výpověď anebo ji obdrží, nesmí zůstat bez pomoci, tak říkajíc na ulici. EU by se měla postarat o to, aby zaměstnanci při ukončení pracovního poměru podléhali ochraně <i>(ochrana zaměstnanců při ukončení pracovní smlouvy)</i>			

Lidé pracující v nějakém podniku musí však také vědět, co se ve firmě děje. Kromě toho mají i právo vyjádřit na vlastní názor <i>(informovanost zaměstnanců a konzultace s nimi)</i>			
Zaměstnanci musí mít právo zastupovat společné své zájmy (např. v odborech) a podílet se na rozhodovacích procesech firmy <i>(zastupování a kolektivní zajišťování zájmů zaměstnanců a zaměstnavatelů, v etn. principu spolupráce)</i>			
Zahraniční pracovníci nejsou žádným laciným zbožím, které lze libovolně vykoisovat. EU by měla zajistit, aby pracovní podmínky a odměna za práci lidí ze zemí mimo EU byly spravedlivé <i>(podmínky zaměstnanosti státních příslušníků těchto zemí, kteří se na území státu EU právně zdržují)</i>			
Ten, kdo je vyloučen z pracovního trhu (i v případě vlastního zavinění), musí dostat šanci, aby se mohl na pracovní trh zase vrátit. Za tímto účelem musí EU vytvořit podmínky k jeho opětovnému začlenění <i>(profesní začlenění osob, které byly z pracovního trhu vyloučeny)</i>			
Ženy a muži jsou si rovni a je třeba s nimi i takto zacházet, například i odměňování za práci nebo kariéřním postupu. To je také jedním z úkolů EU <i>(rovné příležitosti mužů a žen na trhu práce a rovné podmínky na pracovišti)</i>			
Ve společnosti nesmí existovat žádné okrajové skupiny, které by neměly do sociálního systému přístup. EU musí zamezit tomu, aby docházelo k sociálnímu vyloučení například i etnických skupin <i>(potírání sociálního vyloučení)</i>			
Život se mění a společnost také. Co bylo správné v minulosti, nemusí být již správné dnes. EU musí dbát na to, aby systém sociální ochrany nezastaral <i>(modernizace sociálních systémů)</i>			

Vysvětlivky pro pedagogy

Berlínská deklarace byla podepsána dne 25. března 2007 předsedkyní Evropské rady, předsedou Evropského parlamentu a předsedou Evropské komise. Stalo se tak u příležitosti oslav k 50. výročí podepsání Římských smluv, jimiž bylo vytvořeno Evropské hospodářské společenství (EHS) a Evropské společenství pro atomovou energii (ESAEE nebo Euratom).

Berlínská deklarace si klade za cíl popsat společné znaky 27 států Evropské unie a definovat úkoly pro budoucnost. V následujícím textu je dokumentována v plném znění, přičemž je použitý text podložen šedou barvou:

Prohlášení u příležitosti 50. výročí podpisu Římských smluv

Evropa byla po staletí ideou, nadějí na mír a porozumění. Tato naděje se stala skutečností. Sjednocení Evropy nám umožnilo žít v míru a blahobytu. Přineslo pospolitost a překonalo rozdíly. Každý člen napomohl ke sjednocení Evropy a k posílení demokracie a právního státu. Lásce ke svobodě, kterou projevilí lidé ve střední a východní Evropě, vděčíme za to, že nepřirozené rozdělení Evropy je nyní s konečnou platností věcí minulosti. K evropské integraci jsme dospěli na základě poznání z krvavých střetů a z minulosti plné utrpení. Dnes žijeme společně tak, jak to nebylo možné nikdy předtím.

My, občané a občanky Evropské unie, jsme sjednoceni k našemu prospěchu.

I.

V Evropské unii uskutečňujeme své společné ideály: nejdůležitější je pro nás člověk. Jeho důstojnost je nedotknutelná. Jeho práva jsou nezadatelná. Ženy a muži mají stejná práva.

Usilujeme o mír a svobodu, demokracii a právní stát, o vzájemnou úctu a odpovědnost, o blahobyt a bezpečnost, toleranci a účast, o spravedlnost a solidaritu.

Způsob, jakým společně žijeme a pracujeme v Evropské unii, je jedinečný. Tato skutečnost se projevuje v demokratickém spolupůsobení členských států a evropských institucí. Evropská unie je založena na rovnoprávném a solidárním soužití. Tak umožňujeme spravedlivé vyvážení zájmů členských států.

V Evropské unii ctíme svébytnost a rozmanité tradice jejích členů. Otevřené hranice a živoucí pestrost jazyků, kultur a regionů nás obohacují. Mnohých cílů nemůžeme dosáhnout osamoceně, nýbrž pouze společnými silami. Úkoly si mezi sebe dělí Evropská unie, členské státy a jejich regiony a obce.

II.

Stojíme před velkými výzvami, které se nezastaví na hranicích jednotlivých států. Naší odpovědí je Evropská unie. Pouze společně můžeme svůj evropský společenský ideál uchovat i v budoucnu pro blaho všech občanů a občanek Evropské unie. Tento evropský model v sobě spojuje hospodářský úspěch a sociální odpovědnost. Společný trh a euro nás činí silnými. Tak můžeme rostoucí celosvětovou provázanost ekonomiky a stále větší hospodářskou soutěž na mezinárodních trzích

utvářet podle svých hodnotových představ. Bohatství Evropy spočívá ve vědomostech a dovednostech jejích obyvatel; ty jsou klíčem k růstu, zaměstnanosti a sociální soudržnosti.

Společně budeme potírat terorismus, organizovanou trestnou činnost a nedovolené přistěhovalectví. Budeme hájit právo na svobodu a občanská práva i v boji proti jejich odpůrcům. Rasismus a xenofobie nesmějí už nikdy dostat šanci.

Zasazujeme se o to, aby se konflikty ve světě řešily mírovou cestou a aby se lidé nestávali oběťmi války, terorismu nebo násilí. Evropská unie chce podporovat svobodu a rozvoj ve světě. Chceme potlačit chudobu, hlad a nemoci. V tomto úsilí chceme i nadále zaujímat vedoucí úlohu.

Chceme společně postupovat v oblasti energetické politiky a ochrany klimatu a přispět k odvrácení globální hrozby, kterou představuje změna klimatu.

III.

Evropská unie bude i v budoucnu stavět na své otevřenosti a současně na vůli svých členů společně posilovat vnitřní rozvoj Evropské unie. Evropská unie bude i nadále prosazovat demokracii, stabilitu a blahobyt za svými hranicemi.

Sjednocením Evropy se splnil sen předchozích generací. Naše dějiny nám připomínají, že tento úspěch je třeba uchovat pro budoucí generace. Proto je třeba, abychom politickou podobu Evropy neustále přizpůsobovali době. Proto jsme dnes, 50 let po podpisu Římských smluv, jednotní v úsilí postavit do voleb do Evropského parlamentu v roce 2009 na obnovený společný základ.

Neboť víme, že Evropa je naší společnou budoucností.

Cílem prvního úkolu je seznámit studenty s několika základními hodnotami, které charakterizují společné znaky Evropské unie – i se všemi rozdíly, které v jednotlivých členských zemích jsou. To jsou, jak již vyplývá z projevu evropského komisaře Vladimíra Špidly – svoboda, demokracie, rovnost všech a solidarita, ale také mír, spravedlnost, právní stát, tolerance a úcta všech.

Evropský společenský model spočívá na těchto hodnotách. Sleduje zachování a rozšíření sociálního blahobytu, hospodářského růstu, zaměstnanosti a sociální soudržnosti. Jako faktory úspěchu definuje Deklarace vnitřního trhu a společnou měnu euro, avšak též v domosti a schopnosti lidí, jejich vzdělání a kvalifikaci.

V této úloze se budeme nejprve zabývat tématem základních hodnot. Žákům je třeba připomínat nesmírný význam těchto základních hodnot – obraťte se na náš výzvu, aby uvedli protiklady těchto hodnot (jako nesvoboda, diktatura apod.). Proto také zaznívá otázka, co taková základní hodnota pro každého jedince konkrétně znamená. Tak lze dosáhnout toho, aby žáci tyto hodnoty nejen vyjmenovali, nýbrž aby také plně pochopili jejich význam.

Pohlednice z nemocnice a s tím související otištěný průkaz zdravotního pojištění mají na konkrétním příkladu ukázat výhody evropské spolupráce.

Jaký význam má vlastně Evropská unie pro každého jednotlivce? Této otázce je věnována další úloha. Žáci se mají těmito tématy zabývat a nemají podléhat indoktrinaci. Proto je ke každému tématu formulována jedna pozitivní a jedna negativní

výpovědi, k níž se mají zakroužkováním připojit. Cílem této úlohy je přiblížit, jakým způsobem Evropská unie každého člověka ovlivňuje.

Poslední úloha tohoto modulu se vztahuje na sociální ochranu lidí v rámci Evropské unie.

Témata obsažená v této úloze se vztahují na články 136 a 137 Smlouvy ES, které jsou dokumentovány ve svém znění v následujícím textu.

Články jsou součástí kapitoly XI Smlouvy ES. Vznikly jako sociální protokol, který byl v roce 1993 přiložen k Maastrichtské smlouvě. Velká Británie tento sociální protokol nepodepsala. Teprve po změně vlády ve Velké Británii změnila britská vláda své odmítavé stanovisko, takže sociální protokol se stal po podepsání smlouvy z Amsterdamu (1997) součástí „Smlouvy o založení Evropského společenství (ES)“, jak se Smlouva ES oficiálně nazývá. Předchozí sociální protokol zahrnuje články 136 až 143 Smlouvy o ES. Článek 127, který jako svůj cíl definuje vysoký stupeň zaměstnanosti, byl již předtím ve Smlouvě obsažen.

(<http://eurlex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=OJ:C:2006:321E:0001:0331:CS:pdf>, staženo 24.4.07)

Článek 127

(1) Společenství přispívá k vysoké úrovni zaměstnanosti tím, že podporuje spolupráci mezi členskými státy a podporuje jejich opatření v této oblasti, která v případě nutnosti doplňuje. Respektuje přitom kompetence členských států.

(2) Cíl vysoké úrovně zaměstnanosti se bere v úvahu při stanovení a provádění politik a činností Společenství.

Hlava XI

SOCIÁLNÍ POLITIKA, VŠEOBECNÉ A ODBORNÉ VZDĚLÁVÁNÍ A MLÁDEŽ

KAPITOLA 1

SOCIÁLNÍ USTANOVENÍ

Článek 136

Společenství a členské státy, respektující základní sociální práva, jak jsou stanovena v Evropské sociální chartě podepsané v Turínu 18. října 1961 a v Komunitární chartě základních sociálních práv pracovníků z roku 1989, sledují následující cíle:

Podporu zaměstnanosti, zlepšování životních a pracovních podmínek tak, aby došlo k jejich harmonizaci při zachování tendence k jejich zlepšování, dále náležitou sociální ochranu, sociální dialog, rozvoj potenciálu pracovních sil s ohledem na trvale vysokou úroveň zaměstnanosti a boj proti vylučování z trhu práce.

Za tímto účelem Společenství a členské státy provádějí opatření, která berou v úvahu rozmanitou vnitrostátní praxi, zejména ve smluvních vztazích, jakož i nutnost udržet konkurenceschopnost hospodářství Společenství.

Soudí, že takový rozvoj bude výsledkem jak fungování společného trhu, který napomůže sladění sociálních systémů, tak postupů stanovených touto smlouvou a sblížení zákonů a jiných předpisů.

Článek 137

(1) K dosažení cílů stanovených v článku 136 Společenství podporuje a doplňuje činnost členských států v následujících oblastech:

- a) zlepšování zejména pracovního prostředí k ochraně zdraví a bezpečnosti pracovníků,
- b) pracovní podmínky,
- c) sociální zabezpečení a sociální ochrana pracovníků,
- d) ochranu pracujících při ukončení pracovní smlouvy,
- e) informování pracovníků a konzultace s nimi,
- f) zastupování a kolektivní ochrana zájmů pracujících a zaměstnavatelů, včetně práva spolurozhodování, s výhradou odstavce 5,
- g) pracovní podmínky pro státní příslušníky třetích zemí, legálně pobývajících na území Společenství,
- h) reintegrace osob vyloučených z trhu práce, aniž by byl dotčen článek 150,
- i) rovnost mezi muži a ženami na trhu práce a rovné zacházení v práci,
- j) potírání sociálního vylučování,
- k) modernizace systémů sociálního zabezpečení, aniž by byl dotčen bod c.

(2) Za tímto účelem Rada

a) může směrnicemi stanovit minimální požadavky, které se zavedou postupně a nesmějí ukládat administrativní a právní omezení členských států; jsou určeny k podpoře spolupráce členských států prostřednictvím iniciativ, které mají za cíl zlepšování poznání, rozvoj výměny informací a osvědčených zkušeností, podporu inovativních přístupů a vyhodnocování zkušeností.

b) U oblastí uvedených v odstavci 1, pod písmeny a až i, s přihlédnutím k podmínkám a technickým předpisům existujícím v členských státech může Rada směrnicemi stanovit minimální požadavky, které se zavedou postupně. Tyto směrnice nesmějí ukládat administrativní, finanční a právní omezení, bránící zřizování a rozvoji malých a středních podniků.

Rada rozhoduje podle ustanovení článku 251 a po konzultaci s Hospodářským a sociálním výborem a Výborem regionů; kromě oblastí uvedených v odstavci 1, písmena c, d, f a g, v nichž rozhoduje jednomyslně na návrh Komise a po konzultaci s Evropským parlamentem a s uvedenými výbory. Rada může jednomyslně na návrh Komise a po konzultaci s Evropským parlamentem rozhodnout, že ustanovení článku 251 budou uplatněna na odstavce 1, písmena d, f a g.

(3) Členský stát může na jejich společnou žádost svěřit sociálním partnerům provádění směrnice přijaté podle odstavce 2.

V takovém případě zajistí, aby nejpozději do okamžiku, do kterého musí být směrnice podle článku 249 provedena, přijali sociální partneři na základě dohody nezbytná opatření. Příslušný členský stát je povinen učinit veškerá nezbytná opatření, aby mohl být schopen kdykoli zaručit výsledky předepsané směrnicí.

(4) Ustanovení přijatá podle tohoto článku

— se nevztahují na uznanou kompetenci členských států rozhodovat o základních principech svých systémů sociálního zabezpečení, a nesmějí významně omezit finanční rovnováhu těchto systémů;

— nebudou žádnému členskému státu bránit zachovat nebo zavést přísnější ochranná opatření, slučitelná se smlouvou.

(5) Ustanovení tohoto článku se nevztahují na odměnu za práci, právo na sdružování, právo na stávkou a právo výluky.

Ten, kdo te tento text pozorně, rychle zjistí, že v žádném případě není v kompetenci EU toto cíl dosáhnout. To je naopak úkolem členských států samotných. EU však má že a má jednotlivá opatření členských zemí podpořit a doplnit.